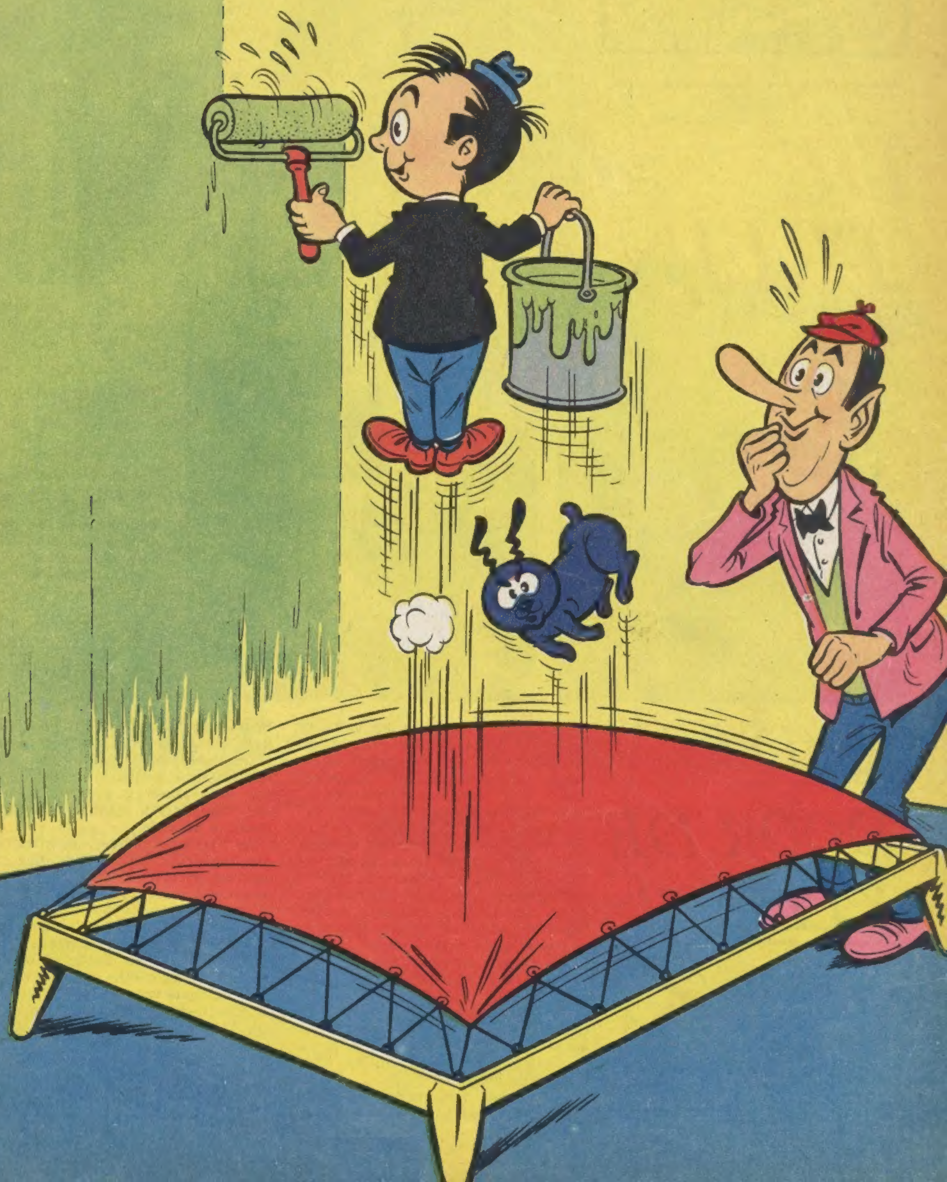
Nr. 30

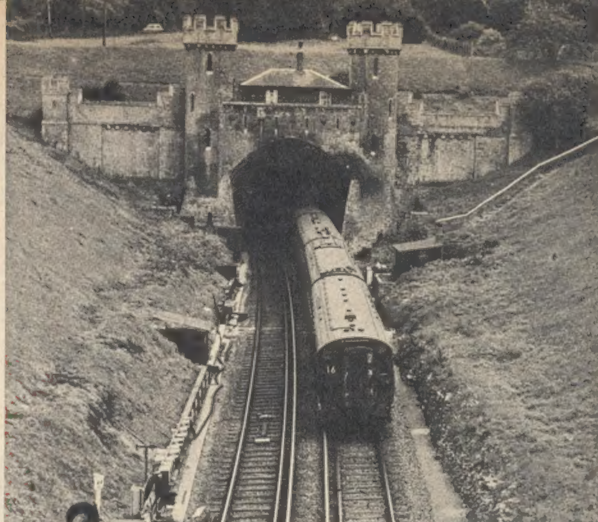
24 JULI 1965
VERSCHIJNT
WEKELIJKS

SJORS

van de Rebellenclub

DE TREIN

2

3

Elke drie minuten davert er een trein de Claytontunnel in of uit.

Hoog boven de spoorlijn lapt mevrouw Attmere de ramen van haar huis.

Mevrouw Attmere zwaait naar haar man die in zijn trein voorbijkomt. Op vrijdag gooit de heer Attmere op deze plek de meegebrachte boodschappen uit de trein.

RIJDT DOOR DE KELDER

Ergens in de spoorlijn tussen de Engelse steden Londen en Brighton ligt de Claytontunnel. Juist boven de ingang van die tunnel staat een kasteelachtig gebouw, dat honderdvijfentwintig jaar geleden gebouwd werd als betaalkantoor voor spoorwegarbeiders, die werkzaam waren bij de aanleg van de lijn. In die tijd hield men ervan doodgewone gebouwen het aanzien te geven van pompeuze burchten. Mooi kunnen we het bouwsel zeker niet noemen, maar stevig is het wel, want al meer dan honderd jaar daveren de treinen eronderdoor (op het ogenblik een trein om de drie minuten) en het staat nog precies op zijn plaats en vertoont geen enkele scheur.

Het gebouw boven de tunnelingang doet al lang geen dienst meer als betaalkantoor, maar wordt op het ogenblik bewoond door de familie Attmere. Meneer Attmere is machinist bij de Britse spoorwegen. Meermalen per dag komt hij met zijn trein onder zijn huis door.

Op vrijdag doet meneer Attmere inkopen in Brighton. Er zijn in de buurt van het tunnelhuis geen winkels, dus alles moet van ver komen. Meneer Attmere neemt de gekochte spullen mee in zijn trein en als hij zijn huis passeert, gooit hij de hele boel naar buiten, waar zijn vrouw al staat te wachten.

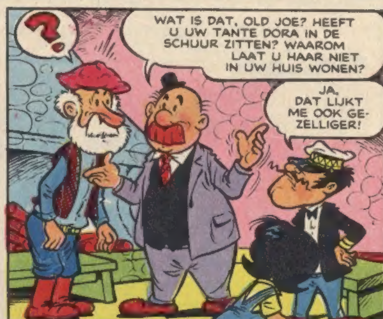
De Attmeres hebben zes kinderen, die natuurlijk allemaal gewend zijn aan de treinen, die dagelijks onder hen door razen. Mevrouw Attmere vindt dat er een boel verbeterd is sinds op de lijn Londen-Brighton elektrische treinen zijn gaan rijden. Het huis wordt nu niet meer zo vuil en ze hoeft niet elke dag alle ramen te doen zoals vroeger toen er stoomlocomotieven in gebruik waren. Van het lawaai dat de treinen maken trekt de familie zich niets aan; daar zijn ze al lang aan gewend. De zondag geldt bij hen als een stille dag, omdat er dan lang niet zoveel treinen lopen als door de week.

DINKIE
DOOR
CAROL VOGES

FRAAI IS DAT! IN PLAATS DAT JE MIJN GESCHONDEN HOOFD WAT VERKOELING GEEFT MET EEN ZAK IJS, SLA JE ER NOG EEN BUIL BIJ! WAT EEN SUFFERD BEN JE TOCH!

JE MAG EEN BESTE KOEKENBAKKER ZIJN, SANTOS, MAAR VOOR ZIEKENBROEDER BEN JE NIET IN DE WIEG GELEGD. ALS IK JOUW BAAS WAS, ZOU IK JE EEN DREUN GEVEN VAN HEB IK JOU DAAR!
?!

KAPITEIN SALVO HEEFT GELIJK. VERDWIJN UIT MIJN OGEN! LAAT JE NIET MEER ZIEN! GA NAAR DE SCHUUR EN POETS TANTE DORA KEURIG OP. STEL DE HELEBOEL BIJ EN KIJK HET ONDERSTEL NA. VERDWIJN!
!

?
WAT IS DAT, OLD JOE? HEEFT U UW TANTE DORA IN DE SCHUUR ZITTEN? WAAROM LAAT U HAAR NIET IN UW HUIS WONEN?
JA, DAT LIJKT ME OOK GEZELLIGER!

DAAR KOMT NOG BIJ DAT MEN ZELDEN EEN DAME BIJSTELT. DAT IS TOCH GEEN WERK VOOR SANTOS, UW RUWE KNECHT! NEE, OLD JOE, DIT VIND IK HET TOPPUNT! DAT VALT ME VAN U TEGEN!

BESTE OPA, WAT GAAT DAT ONS EIGENLIJK AAN? WIE WEET IS DIE TANTE DORA EEN ZONDERLINGE OUDE DAME, DIE GRAAG IN EEN SCHUURTJE WOONT! LAAT HAAR DAAR MAAR RUSTIG ZITTEN, HOOR!
EH... JA... EH...

DAT GEKLETS OVER TANTE DORA KAN MIJ GEEN LOR SCHELEN. IEDERE MINUUT IS KOSTBAAR. WE MOETEN EN ZULLEN DIE KOFFERDIEVEN GRIJPEN EN WE MOGEN ONZE TIJD NIET VERDOEN MET PRIETPRAAT. KOM, WE GAAN ER VANDOOR!

?
TJA... DE KAPITEIN LIET MIJ NIET AAN HET WOORD. IK HAD JUIST EEN MOOI PLAN MET TANTE DORA. WACHT, IK ZAL HAAR HALEN!

WAT EEN PLAN! NU KRIJGEN WE OOK NOG EEN OUDE TANTE OP SLEEPTOUW. WE ZULLEN WEL FIJN OPSCHIETEN MET DE JACHT OP DE RODE KOFFER! WAT MOET DAT WORDEN!
STIL EENS, KAPITEIN!

IK GELOOF DAT IK IETS HOORDE. KOM, LATEN WE NAAR DE BINNENPLAATS GAAN EN DIE TANTE VRIENDELIJK BEGROETEN!

HIER IS TANTE DORA! HET VOERTUIG IS VAN EEN SMOKKELAAR GEWEEST DIE DACHT MIJ TE SLIM AF TE KUNNEN ZIJN!
?!
!

OLD SHATTERHAND
EN WINNETOU
DOOR DR. KARL MAY

DE SPOREN VAN SANTER LEIDEN NAAR HET DORP VAN DE APACHEN.

IK VRAAG ME AF WAAROM DE KEREL HET RISICO LOOPT HERKEND TE WORDEN.

OLD SHATTERHAND BEVINDT ZICH NU IN HET GEBIED VAN DE APACHEN.

GEGROET, OLD SHATTERHAND! YATO-KA IS VERHEUGD U WEER TE ONTMOETEN!

WAAR GAAN MIJN VRIENDEN HEEN?
WIJ GAAN NAAR HET GRAF VAN WINNETOU OM ZIJN GEDACHTENIS TE EREN.

WIJ WETEN DAT OLD SHATTERHAND BIJ WINNETOU WAS IN DIENS LAATSTE STRIJD. OLD SHATTERHAND ZAL ONZE GIDS ZIJN, ALS WIJ DE DOOD VAN ONS EDELE OPPERHOOFD WREKEN!

BENT U ONDERWEG SOMS EEN BLANKE RUITER TEGENGEKOMEN?

GISTEREN HEEFT EEN BLANKE RUITER ONS DE WEG GEVRAAGD. WIJ HEBBEN HEM VERWEZEN NAAR DE OUDE INTA IN ONS DORP.

DIE MAN IS DE MOORDENAAR VAN INTSHU-TSHUNA EN VAN NSHO-TSHI. WE MOETEN HEM GRIJPEN! KOM MEE NAAR HET DORP!

OEF! OEF! DE MOORDENAAR VAN INTSHU-TSHUNA! LATEN WE HAAST MAKEN!

ZULLEN DE MANNEN OP TIJD IN HET APACHENDORP AANKOMEN?

HIER ZIJN MEERDERE RUITERS VOORBIJGEKOMEN!
DAT WAREN PIDA EN ZIJN KRIJGERS!
ARRANZ. 65.

BENT U ALLEEN DEZE ROUTE GEVOLGD?
NEE, WIJ WORDEN GEVOLGD DOOR VIJFTIG APACHENKRIJGERS.

DE TWEE GROEPEN ZULLEN ELKAAR TREFFEN! LATEN WE ONS HAASTEN! WE MOETEN DE STRIJD VERHINDEREN!

MAAR DE COMANCHEN ZIJN ONZE VIJANDEN. WIJ MOETEN HEN GRIJPEN!
OLD SHATTERHAND IS HOOFD VAN DE APACHENSTAM EN HIJ WIL NIET DAT HET BLOED VAN DE RODE KRIJGERS ONNODIG WORDT VERGOTEN!

IN GALOP STORMEN DE DRIE MANNEN VOORWAARTS. . .

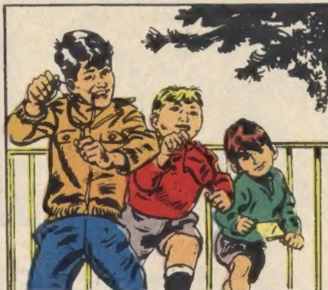

RAADSELS ROND DE EDELWEISS-SCHOOL

Lydia is naar de stad geweest om boodschappen te doen. Bij terugkomst ontmoet ze Hugo en zijn twee vrienden, die haar uitlachen. . .

LYDIA VLUCHT, ACHTERVOLGD DOOR DE DRIE KWAJONGENS.

EVEN LATER HOORT ZE STEMMEN. . .

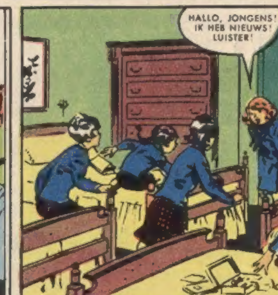

LYDIA VERTELT WAT HAAR OVERKOMEN IS EN WAT ZE OPGEVANGEN HEEFT VAN HET GESPREK IN DE KEUKEN.

EN ONZE KOKKIN IS DE MOEDER VAN EEN VAN DIE JONGENS!
VAN WELKE?

WACHT... LAAT ME EVEN NADENKEN...

ZIJ MOET DE MOEDER VAN DE GROOTSTE ZIJN!

EN JE ZEI DAT DIE ANDERE KEUKENPRINSES...
JA, DAT IS DE MOEDER VAN DIE KLEINE JONGEN!

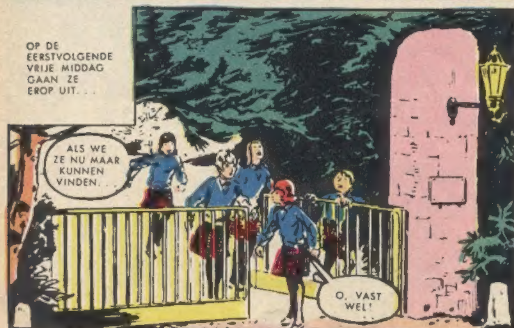

HET VOORNAAMSTE IS DAT DIE KINDEREN NIET GENOEG AANDACHT KRIJGEN EN DAT WIJ ZE DUS MOETEN HELPEN!

LIJKT ME NOGAL MOEILIJK! HET ZIJN ECHTE BELHAMELS! ZE GOOIEN MET STENEN!

MET STENEN GOOIEN? NOU, DAT KUNNEN WIJ OOK!
©real presse

GEEN SPRAKE VAN! WIJ MOETEN HET GOEDE VOORBEELD GEVEN!

EN DUS MOETEN WE HET KWAAD MET GOED VERGELDEN!

OP DE EERSTVOLGENDE VRIJE MIDDAG GAAN ZE EROP UIT...
ALS WE ZE NU MAAR KUNNEN VINDEN...
O, VAST WEL!

LYDIA IS NAUWELIJKS UITGESPROKEN ALS...
AU
ZOEF
HELP

DE SCHIPBREUKELINGEN

WE HADDEN ZO JUIST EEN GROT ONTDEKT, DIE WE ALS WONING WILDEN INRICHTEN.

DE RUIMTE WAS ZO GROOT, DAT WE ER GEMAKKELIJK TWEE GROTE SLAAPKAMERS IN KONDEN MAKEN, EEN VOOR MIJN VROUW EN MIJ EN EEN VOOR DE JONGENS, EN DAN NOG EEN WOONKAMER-KEUKEN.

OOK KREGEN DE DIEREN EEN ONDERDAK, TERWIJL ER NOG GENOEG RUIMTE OVER WAS OM VOORRAADSCHUREN AAN TE LEGGEN. HET GESTEENTE WAS NIET MOEILIJK TE BEWERKEN EN HET EGALISEREN VAN DE ZOUTLAGEN LEVERDE HELEMAAL GEEN MOEILIJKHEDEN OP.
DE WANDEN VAN DE KAMERS WERDEN GELIJKGEHAKT, ALLE PUNTIGE UITSTEEKSELS WERDEN VERWIJDERD, ZODAT DE GROT ZO LANGZAMERHAND BEWOONBAAR WERD.

DE AFSCHEIDINGEN TUSSEN DE KAMERS MAAKTEN WE VAN HET WRAKHOUT, DAT BIJ ZELTHEIM IN EEN ENORME HOEVEELHEID LAG OPGESTAPELD.

AF EN TOE HADDEN WE ONS WERK ONDERBROKEN VOOR DE VANGST OP ZALM EN STEUR. GEROOKT, IN OLIE EN GEZOUTEN BETEKENDE HET EEN WELKOME AFWISSELING IN ONS MENU VAN DE KOMENDE WINTER.
TIJDENS DE VISVANGST VOELDEN WE HET GEMIS VAN EEN KLEIN, HANDIG BOOTJE, EEN SOORT KANO.
IK BESLOOT ER EEN TE MAKEN, MAAR HET HOUT DAT WE HIERVOOR NODIG HADDEN, WAREN WE NOG NIET TEGENGEKOMEN. ONZE VOORRAAD KAARSEN RAAKTE OP, WE HADDEN RUBBER NODIG EN KALEBASSEN. OOK WILDE IK EEN PERMANENTE VESTIGING VOOR ONZE DIEREN ERGENS OP HET EILAND INRICHTEN. ALLES TEZAMEN REDENEN GENOEG OM WEER EEN EXPEDITIE OP TOUW TE ZETTEN.

NA WEKENLANG WERKEN HADDEN WE ONZE WONING IN GROTE TREKKEN GEREED. TIJDENS ONS VERBLIJF IN DE GROT GEDURENDE HET REGENSEIZOEN HADDEN WE NOG TIJD GENOEG OM ALLES AF TE WERKEN.

HIER ZIJN WE NOG NOOIT GEWEEST!

WE SPANDEN DE KOE, DE BUFFEL EN DE EZEL VOOR DE KAR (DIE NU VIER WIELEN HAD) EN LAADDEN DAAR EEN PAAR GEITEN, SCHAPEN EN KIPPEN OP. OOK NAMEN WE KRUIT, KOGELS EN NOG WAT HUISHOUDELIJKE VOORWERPEN MEE.

OP HET ROTSACHTIGE TERREIN VOLGDE EEN DICHT OERWOUD, WAAR WIJ ONS SLECHTS MET DE BIJLEN EEN DOORGANG KONDEN HAKKEN.

NA URENLANG WORSTELEN KWAMEN WE AAN EEN GROTE VLAKTE AAN DE ZEE, DOORSNEDEN DOOR EEN BEEKJE.
HIER MOESTEN WE MAAR BLIJVEN!

DIT WAS EEN IDEALE PLAATS VOOR EEN NEDERZETTING. EEN GROOT GROEN TAPIJT VAN MALS GRAS VOOR DE DIEREN. NADAT WIJ ONS GEÏNSTALLEERD HADDEN, BEGONNEN WE DIRECT MET DE BOUW VAN DE STALLEN.

WE BENUTTEN EEN GROEPJE DICHT BIJ ELKAAR STAANDE BOMEN EN MAAKTEN VAN TAKKEN EEN GERAAMTE. DITMAAL MOESTEN WE ONS BEHELPEN MET WAT DE NATUUR ONS BOOD.
HET WRAKHOUT BIJ ZELTHEIM KRIJGEN WE NOOIT HIERHEEN!

HET DAK MAAKTEN WE VAN BOOMSCHORS, DAT WE EERST IN DE ZON DROOGDEN. HET BOVENDEEL VAN DE WANDEN LIETEN WE OPEN, ZODAT DE DIEREN RUIMSCHOOTS FRISSE LUCHT KREGEN.
DAAR MOETEN ZE HET MAAR MEE DOEN. NU NOG EEN HUT VOOR ONSZELF.
HET INTERIEUR WAS HEEL EENVOUDIG, WE DEELDEN HET ZO IN, DAT ELKE DIERSOORT ZIJN EIGEN STAL KREEG.

NAAST DE STALLEN BOUWDEN WE EEN ONDERKOMEN VOOR ONSZELF. HET WAS DE BEDOELING DAT WE HIER DE DIEREN ACHTER ZOUDEN LATEN EN AF EN TOE EENS EEN INSPECTIETOCHTJE ZOUDEN MAKEN. WE ZOUDEN DAN IN DE HUT, WAAR WE EEN PAAR BEDDEN IN GEMAAKT HADDEN, KUNNEN OVERNACHTEN.
WE HADDEN HET LIEVELINGSVOER VOOR DE DIEREN MEEGENOMEN EN LEGDEN DAT TEGEN ZONSONDERGANG IN DE STALLEN, IN DE HOOP DAT ZE DAN UIT ZICHZELF VANUIT DE WEI NAAR HET VOEDSEL ZOUDEN KOMEN. ALS WE DIT MAAR DIKWIJLS GENOEG HERHAALDEN, ZOUDEN ZE UITEINDELIJK UIT EIGEN BEWEGING 'S AVONDS NAAR DE STAL KOMEN OOK ALS ER GEEN VOEDSEL WA EN WIJ WEER VERTROKKEN WAREN
NADAT WE AL HET VOEDSEL IN DE STALLEN GELEGD HADDEN EN ER VOOR ONS NIETS MEER TE DOEN WAS, VERTROKKEN WE.
OP DE TERUGTOCHT KWAMEN WE DOOR ZO'N PRACHTIGE OMGEVING, DAT WE EENSTEMMIG BESLOTEN HIER EEN BOERDERIJ TE BOUWEN. WE HADDEN NU AL WAT MEER ERVARING EN NA ENKELE WEKEN HADDEN WE EEN HUIS MET WOONKAMER, SLAAPKAMERS, STALLEN EN BERGRUIMTEN.
H. ROTGANS

DE RAMP MET DE TITANIC

het schip waarvan men dacht dat het niet kon zinken, zonk tóch...

Op de avond van zondag de veertiende april 1912 voer het machtige schip TITANIC over de Atlantische Oceaan. Het maakte zijn eerste grote reis van Engeland naar Noord-Amerika en het had de naam het grootste passagiersschip ter wereld te zijn. Tot op dat ogenblik was de reis voorspoedig verlopen. Het weer was goed, de zee kalm. Kapitein Smith en zijn officieren waren op de brug en huiverden in de kille nachtwind. Het was bekend dat er ijsbergen in de buurt ronddreven en daarom was men extra op zijn hoede. De telefoon op de brug begon te rinkelen. „IJsberg aan stuurboord, sir," berichtte de stem van de uitkijk in het kraaienest. Binnen enkele minuten konden de mannen op de brug in de verte ijsbergen zien glinsteren. Maar er was geen mist op dat ogenblik en het schip kon daarom gemakkelijk alle gevaarlijke klippen omzeilen.

Op zeker moment echter kwam een kolossale ijsberg in zicht. De TITANIC week uit naar stuurboord en voer door een tamelijk nauwe passage tussen de ijsberg en wat drijfijs. Plotseling ging er een siddering door het hele schip.

De officieren begrepen direct dat schip en ijsberg elkaar geraakt hadden, maar niemand van hen had er een idee van hoe groot de schade was, die door de botsing was veroorzaakt. Als ze onder water hadden kunnen kijken, dan hadden ze gezien dat zich daar een enorme uitloper van de eigenlijke ijsberg bevond, die de romp van hun prachtige schip over een grote lengte had opengesneden. Ze zouden dan ook direct begrepen hebben dat hun schip verloren was.

Enkele ogenblikken na de aanvaring kwamen de machines tot stilstand. Er kwam bericht uit de machinekamer dat de stokers al tot aan hun middel in het water stonden en dat was voor kapitein Smith het teken dat alles verloren was. De TITANIC zou vergaan; alle aandacht moest gericht worden op de passagiers en bemanningsleden. Onmiddellijk gaf hij opdracht aan de radiohut om noodseinen uit te zenden. De marconisten zetten zich aan het werk en zonden onafgebroken hun S.O.S.-seinen de donkere nacht in. Verscheidene schepen vingen de noodkreet op, maar zij waren alle een eind van de onheilsplek verwijderd. De vraag was: zouden zij erin slagen de ondergaande TITANIC op tijd te bereiken?

Aan boord werden de passagiers, van wie de meesten al sliepen, gewekt en ingelicht. Met grote discipline en zonder in paniek te raken begaven zij zich aan dek. Een voor een werden de reddingboten in gereedheid gebracht. Helaas waren er veel te weinig voor zo'n groot aantal passagiers. Van alle personen, die zich op het ogenblik van de ramp aan boord van de TITANIC bevonden, konden er maar 880 in de reddingboten. Men liet de vrouwen en kinderen voorgaan en toen alle beschikbare boten vol waren, voeren zij weg van het ongeluksschip. Zij die achterbleven beseften dat hun einde dichtbij was, tenzij er nog hulp zou komen opdagen.

Intussen zonk het schip sneller en sneller. Zij die in de reddingboten zaten, zagen van op een afstand het vreselijke drama zich voltrekken. De achtersteven van de TITANIC kwam steeds verder uit het water omhoog, terwijl het voorschip onder de golven verdween. Op een gegeven ogenblik stond het schip bijna loodrecht omhoog. Vlak daarop weerklonk een onzettend gekraak, gevolgd door een explosie en snel gleed het eens zo trotse schip in het ijskoude water van de oceaan. 1513 mensen gingen met het schip ten onder.

De ramp met de TITANIC veroorzaakte een schok in de hele wereld. Men was allerwegen begaan met het lot van de passagiers en van alle kanten werd hulp geboden aan degenen die de ramp hadden overleefd. In het Engelse parlement vielen harde woorden en men besloot een speciale dienst op te richten voor het opsporen en signaleren van ijsbergen, zodat schepen van tevoren voor het dreigende gevaar konden worden gewaarschuwd. Maar alle goedbedoelde hulp en alle maatregelen om iets dergelijks in de toekomst te voorkomen deden aan het drama als zodanig niets af. Meer dan vijftienhonderd mensen hadden de dood gevonden en daarmee is de ramp met de TITANIC de grootste tragedie die zich ooit in vredestijd op de oceanen heeft afgespeeld.

De ondergang

MAAK zelf een LEUK kussen

⅓ van ware grootte

Hier is een ontwerp voor een modern kussen, gebaseerd op cirkels, die leuk zijn gerangschikt en door hun mooie kleuren een levendig geheel vormen. Het is een gezellige aanwinst voor elke tienerkamer. Op deze bladzijde zie je een tekening van het kussen van 15 bij 15 cm; dat is een derde van de ware grootte. Het kussen wordt in werkelijkheid 45 cm in het vierkant; alles wordt driemaal zo groot als op de tekening is aangegeven.

Maak eerst de tekening op ware grootte en trek de lijnen dik over, liefst op karton; dat is steviger. Dan neem je een stuk gaas van 50 bij 50 cm, dat je in iedere handwerkzaak kunt kopen. Dit gaas leg je op de tekening, die je gemaakt hebt op ware grootte. Nu de lijnen voorzichtig overtrekken met een ballpoint of met een dun penseeltje. Met potlood is het te dun: dan kun je er niets meer van zien, als je wilt gaan werken. Als het hele patroon op het gaas is overgetrokken, zoom je eerst het gaas om; anders gaat het rafelen en wordt het kussen steeds kleiner. En dan aan de slag. Je kunt alles opwerken met kruissteken of met een soedansteek of smyrnaknoopsteek. Je moet wel de dikte van de wol van soedan of smyrna gebruiken; dan werkt het voller op. Wij hebben de kleuren aangegeven op de tekening, maar je bent natuurlijk vrij om naar eigen keus de kleuren te combineren. Als het kussen klaar is, neem je voor de achterkant zwart poplin van 50 bij 50 cm. Je naait de voor- en achterkant tegen elkaar, maar laat één kant helemaal open. Dan naai je van een lapje een zakje en daar doe je de vulling (kapok of schuimplasticsnippers) in. Dit zakje doe je in het kussen en nu naai je de laatste kant ook dicht. Op de foto zie je hoe het wordt.

We wensen je veel plezier met dit gezellige handwerkje!

Billie Turf

het dikste studentje ter wereld

EVEN LATER...
WAT IS DAT? BILLIE EET HOOI!
SMAK
SMAK
HEE ZEG, DAT IS VOOR DE BEESTEN!

BILLIE DOET ZO VREEMD, MENEER! HIJ EET HOOI EN GRAS!
MISSCHIEN KRIJGT HIJ NIET GENOEG TE ETEN! IK ZAL DE KOK WAARSCHUWEN!
SMAK

KOM MAAR, ARME JONGEN! TAST MAAR EENS FLINK TOE!

IK WIL GEEN KIP EN WORSTJES! IK WIL HOOI!

RUIM DIE ROMMEL OP, JONGENS! IK MOET ACHTER BILLIE AAN!
SLAAPZAAL
SMAK
SMAK
MATRAS

ALS DIT SOMS EEN GRAPJE IS, DAN ZAL IK JE HET BETAALD ZETTEN!

PAS MAAR OP DAT IK JOU NIETS BETAALD ZET, LANGE! IK HEB KRACHTPILLEN GESLIKT EN IK GOOI JE ZO HET RAAM UIT!

KIJK, ZO!

BEDANKT VOOR HET AANNEMEN VAN MIJN JAS! NU HEB IK MIJN ARMEN VRIJ OM JE ERVAN LANGS TE GEVEN!

DAN VERSCHIJNT EEN GELEERDE VAN HET LABORATORIUM.
HELP!
DIE KRACHTPILLEN WERKEN TOCH NIET ZO BEST!!
DAT IS HEM! HIJ HEEFT NIET AAN MIJN KRACHTPILLEN GEZETEN - HIJ HEEFT GESNOEPT VAN MIJN EETLUSTPILLEN VOOR DIEREN!

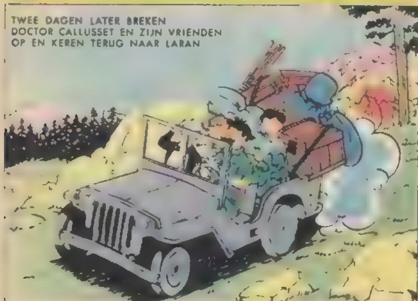

O, DUS DAAROM WOU HIJ MET ALLE GEWELD DIEREN-VOEDSEL ETEN!
JA, MAAR HET IS NIET SCHADELIJK. ALS DE PILLEN ZIJN UITGEWERKT, GAAT HIJ WEER NORMAAL ETEN!

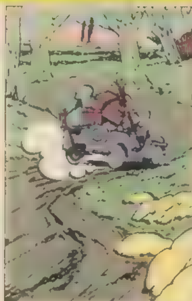

ZE ZIJN AL UITGEWERKT! IK GA GAUW DAT LEKKERS AANSPREKEN DAT OP ME STAAT TE WACHTEN!
EETZAAL

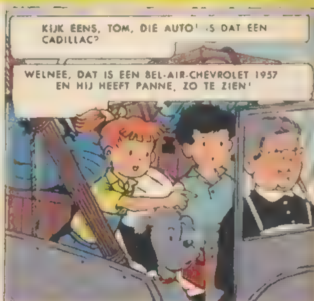

TE LAAT, DIKKE! WE MOESTEN ALLES OPRUIMEN VAN MENEER KWEL EN DAT HEBBEN WE GEDAAN! JE KUNT WAT ZANGZAAD KRIJGEN ALS JE WILT!
KUNNEN JULLIE WEL!!
HIJ IS WEER HELEMAAL DE OUDE!

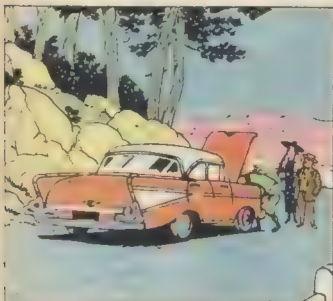

Avontuur in de

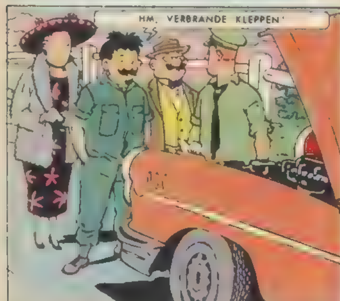

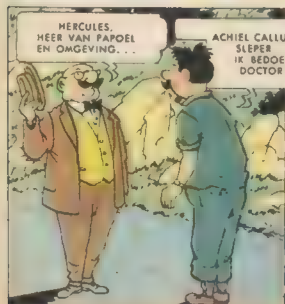

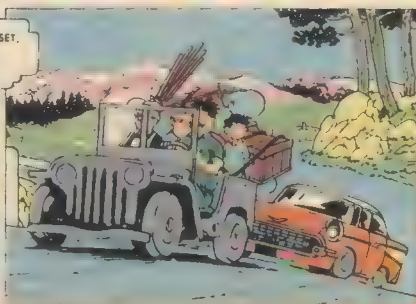

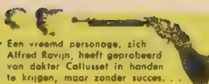

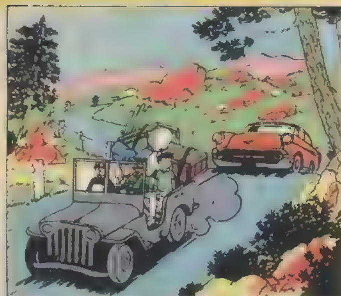

PYRENEEËN

Een vreemd personage, zich
Alfred Ravijn, heeft geprobeerd
van dokter Callusset in handen
te krijgen, maar zonder succes. . .
noemende
het rapport

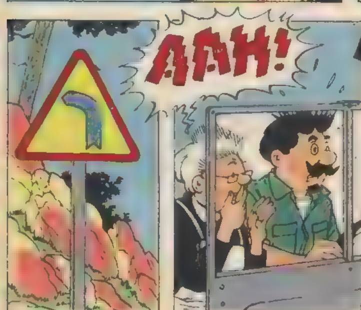

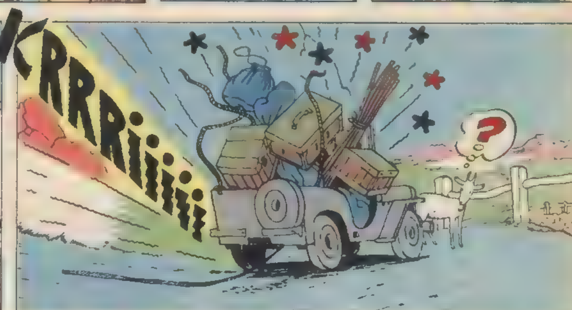

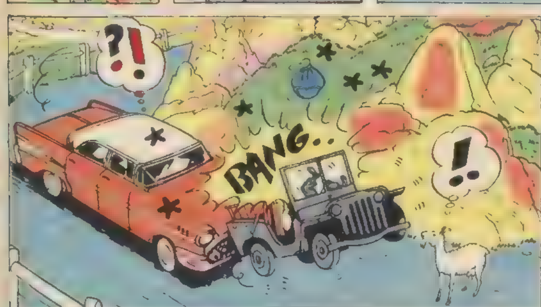

!

OOM ACHIEL, HET TOUW IS GEBROKEN!
HET T-TOUW? ?

AAH!

KRRRiiiiii
?

?!
BANG..
!

?

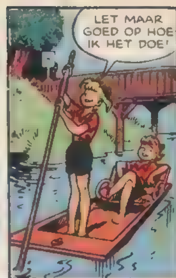

WELKE IDIOOT LAAT ZIJN GEITEN OP DE WEG

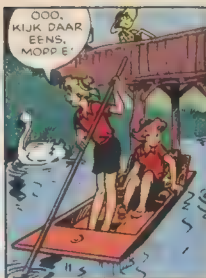

GOEDEMIDDAG, MEVROUW, HEREN
!

HEBT U SOMS EEN GEIT GEZIEN?

HELP!

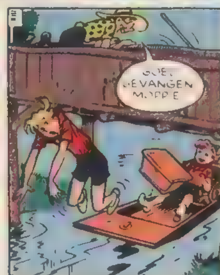

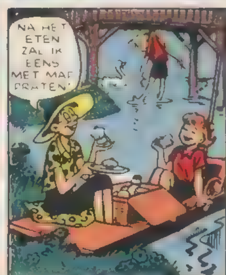

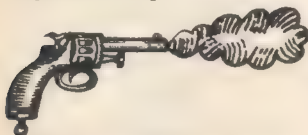

RAAR maar WAAR

De palmboom wordt in tropische gebieden weleens de „levensboom" genoemd. Die naam is eraan gegeven omdat de bewoners van die gebieden op vele manieren profijt van de boom hebben. De stam van de palmboom wordt gebruikt voor het maken van meubels, boten en gereedschappen; de bladeren dienen als dakbedekking en als materiaal bij het maken van matten en manden; de olie van de palm wordt gebruikt bij het vervaardigen van zeep.

Engeland heeft ooit een koningin gehad, die het land nooit gezien heeft. Dat was koningin Berengaria van Navarre, de echtgenote van Richard Leeuwenhart. De koning heeft zijn vrouw nooit naar Engeland gebracht.

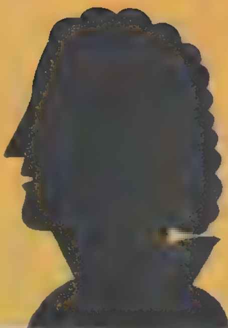
Drie jeugdige misdadigers pleegden vorig jaar een gewaagde overval op een Parijse bank. Ze drongen het gebouw binnen, sloegen de directeur neer, bonden vier andere aanwezigen aan handen en voeten en stopten hun een prop in de mond. Vervolgens maakten zij zich met de tas van de directeur uit de voeten. De inhoud hiervan bestond uit... twee boterhammen en een flesje wijn!

In de stad Droitwich in Engeland is een zwembad, waarin je blijft drijven ook al kun je niet zwemmen. Dit komt door het zeer hoge zoutgehalte van het water. Dat water wordt van uit een onderaardse stroom op zestig meter diepte omhooggepompt.

Een paar jaar geleden werd een wandelaar in een New-Yorkse straat bijna gedood door een... boterham. Een kantoorklerk zat ergens hoog in een wolkenkrabber voor het raam te eten toen opeens een boterham uit zijn hand gleed en naar beneden viel. De vliegende boterham miste de voetganger op enkele centimeters en kwam zo hard op de grond neer, dat een trottoirtegel in tweeën brak.

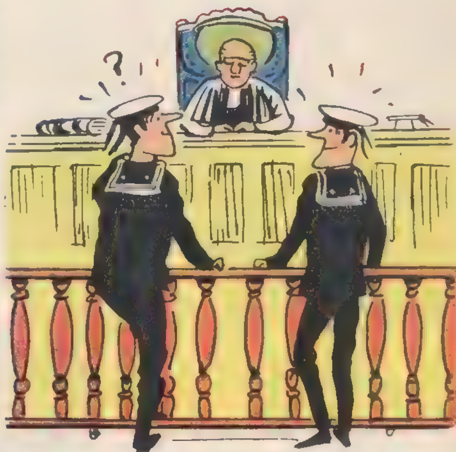
De bewoners van het oude Rome waren dol op wagenrennen en gladiatorengevechten in de grote arena's van de stad en de keizers kwamen zoveel mogelijk aan de wensen van het volk tegemoet, want ze wilden graag dat de menigte op hun hand was. Deze groots opgezette spelen, die louter en alleen bedoeld waren om het volk te vermaken, kostten ontzettend veel geld. Keizer Marcus Aurelius besteedde per jaar bijna een miljoen pond alleen aan aanwerving en opleiding van gladiatoren (zwaardvechters). De meest fantastische spelen in de geschiedenis van het oude Rome werden gehouden onder de regering van keizer Domitianus. Ze duurden zes dagen en kostten rond twaalfduizend pond per dag.

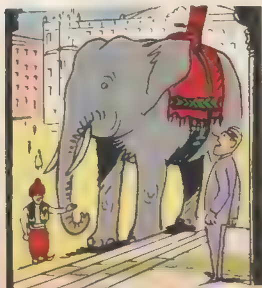
Een silhouet is een beeltenis, die verkregen wordt door iemands schaduwbeeld na te trekken en de omtrek vervolgens met zwart in te vullen. De uitvinder van deze manier van portretteren is de Franse minister van financiën Etienne de Silhouette geweest, die leefde van 1709 tot 1767. Hij stond erom bekend dat hij op alle mogelijke manieren besparingen probeerde door te voeren en deze goedkope manier van portretteren was er een van

In vroeger tijden toen het Wilde Westen van Amerika nog echt ,,wild" was en bevolkt werd door Indianen en blanke avonturiers en gelukzoekers, viel op zekere dag ergens in de staat Nevada een man van zijn paard. Hij kwam met een smak op zijn rug op de grond terecht, maar toen hij die plek nader onderzocht, bleek hij boven op een zilverertsader te zijn gevallen. Die val van zijn paard heeft de man een fortuin opgebracht.

In Bolivia, Zuid-Amerika, moesten op een dag twee matrozen voor het gerecht verschijnen, omdat zij betrokken waren geweest bij een vechtpartij met de politie. Toen de namen van de beide mannen hardop werden voorgelezen, keken ze elkaar stomverbaasd aan. Het bleek namelijk dat zij broers waren; zij hadden elkaar in vijftien jaar niet gezien.

Bij een bezoek aan Spanje kreeg de burgemeester van de stad Bangkok in Thailand van zijn collega van Barcelona een zilveren kandelaar cadeau. Toen de Thailandse burgemeester terug was in zijn land, stuurde hij een olifant als tegengeschenk naar Barcelona. De Spaanse functionaris zette grote ogen op toen het cadeau arriveerde. Hij heeft het ondergebracht in de dierentuin in zijn stad.

TIGER JOE en

Tiger Joe heeft enkele van de boeven weten te overmeesteren
H[illegible] w[illegible] dat z[illegible] hem w[illegible]zen
waar zich hun wapenarsenaal bevindt

de luipaardmannen

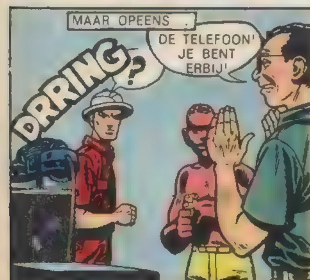

Korte inhoud: Twee Britse jongens, Bryn en Eddi, worden op een Romeins schip naar Rome gebracht. Onderweg sterft de kapitein van het schip, die beloofd had hun de vrijheid te zullen hergeven. In Rome worden de jongens op de slavenmarkt verkocht. Eddi komt in dienst van een koopman, Bryn wordt gekocht door een patriciër, Decimus Sempronius Maximus, die hem bestemt voor zijn kleinzoon Gajus. Op zijn verjaardag krijgt Gajus Bryn voor het eerst te zien. Later neemt hij hem mee de stad in, waar Bryn vrij mag rondkijken. Hij ontmoet Eddi, die in dienst is bij een aannemer en het daar erg goed heeft.

ONDER DE ADELAAR

DOOR H. R. POTTER

DE AVONTUREN VAN TWEE BRITSE JONGENS IN DE ROMEINSE TIJD

Toen Sempronius naar de senaat was gegaan om Vespasianus in gezelschap van zijn medestanders geluk te wensen en hem zijn trouw te betuigen, had de keizer hem vriendelijk aangehoord en hem met een luchtig handgebaar bedankt, maar toch voelde Sempronius zich niet helemaal op zijn gemak. Hij brandde van verlangen om te weten hoe de keizer eigenlijk over hem dacht. Deze feestmaaltijd leek hem een uitstekende gelegenheid om voorzichtig de enige man die met de stand van zaken goed op de hoogte was, eens aan de tand te gaan voelen. Hij had zijn gasten met grote zorg uitgezocht. Behalve Grattus had hij Quintilianus, de beroemde specialist in de kunst van het spreken in het openbaar, uitgenodigd, omdat hij wist dat deze snel in aanzien stijgende jongeman bij de keizer in een goed blaadje stond. Sempronius keek de kring rond totdat zijn blik bleef rusten op de befaamde redenaar, die naast Gajus had plaatsgenomen. Het tweetal was in een druk gesprek gewikkeld en het deed Sempronius genoegen te merken dat de organisatie van het feest niets te wensen overliet. Daarna wendde hij zich weer tot zijn eregast.

„Ze hebben me verteld," zei hij langs zijn neus weg, „dat Quintilianus een nieuw boek aan het schrijven is over de middelen tot het aankweken van redenaarstalent."

Grattus knikte bevestigend. „Ja, dat heb ik ook gehoord. Heeft u zijn eerste werk gelezen?"

Sempronius schudde spijtig het hoofd. „Nee," antwoordde hij. „Ach, u weet hoe het gaat. Ik ben een oud man, te oud om me nog verder te bekwamen. Ik hoop dat Gajus een kans krijgt veel van hem te leren. Een grondige kennis van de spreekkunst zal hem goed van pas komen als hij mij straks moet opvolgen. En ik hoop vurig dat hij in staat zal zijn mijn werk voort te zetten."

„In de senaat, bedoelt u?" vroeg Grattus lichtelijk verwonderd. „En ik dacht dat hij voorbestemd was voor het leger?"

Sempronius speelde wat met zijn bokaal en probeerde zijn stem zo onverschillig mogelijk te laten klinken. „Och, het lijkt me wel goed om hem eerst eens in de politiek te laten rondkijken. Een paar jaar bijvoorbeeld. . ."

„Het leger is anders een prima leerschool," betoogde Grattus. „Als hij dienst neemt in onze legioenen nu hij nog jong en enthousiast is, wie weet hoe ver hij het dan zal brengen? U weet dat de politiek een vak vol teleurstellingen en tegenslagen is, om van de gevaren maar te zwijgen." Hij keek zijn gastheer enkele ogenblikken strak aan en vervolgde: „Als ik u was, zou ik hem naar het leger sturen, en wel zo gauw mogelijk."

Sempronius knikte zwijgend. Hij was zo in gedachten verzonken, dat hij niet eens merkte dat zijn drinkbeker opnieuw was gevuld.

Het ontging Grattus niet dat zijn woorden diepe indruk hadden gemaakt. Discreet nam hij enkele hapjes van de schotel die voor hem was neergezet, zodat Sempronius gelegenheid kreeg verder na te denken. Toen de oude patriciër weer het woord nam, liet hij het onderwerp varen en begon over de uitslag van de wagenrennen. Gedurende de rest van de avond werd noch over het optreden van de nieuwe keizer, noch over de toekomstige loopbaan van Gajus gesproken.

Toen de laatste gasten waren vertrokken en de bedienden doodmoe de tafels afruimden, ging de oude man met slepende tred naar de kamer van zijn kleinzoon.

Gajus stond op het punt naar bed te gaan en Bryn was bezig met het opvouwen van de bloemenslingers, toen Sempronius binnenkwam. Gajus kwam meteen overeind, verwonderd over dit onverwachte bezoek, maar zijn grootvader gaf hem met een handbeweging te verstaan dat hij kon blijven zitten, terwijl hij zelf rusteloos het vertrek op en neer begon te lopen.

„Gajus," zei hij tenslotte, „het spijt me, jongen, maar ik heb slecht nieuws voor je. Heel slecht nieuws om je de waarheid te zeggen."

Toen hij dit hoorde, liet Bryn zijn guirlandes in de steek en ging naar de deur, maar Sempronius gaf hem te kennen dat hij rustig zijn werk af kon maken en sprak even ongedwongen tot zijn kleinzoon alsof hij met hem alleen was.

,,Ik was eerst van plan om je naar bed te laten gaan en je morgenochtend in te lichten, maar het lijkt me toch maar beter dat je meteen weet waar het op staat. Het zou weleens kunnen zijn dat er spoedig iets moet gebeuren.''

Hij liep een paar maal zwijgend heen en weer. Gajus had er geen flauw vermoeden van wat hem te wachten stond, maar liet zich door zijn nieuwsgierigheid toch niet verleiden tot het stellen van vragen. Plotseling was de oude man het er klaarblijkelijk met zichzelf over eens geworden hoe hij het beste kon vertellen wat hij op het hart had. Hij keerde zich abrupt om en keek zijn kleinzoon recht in het gezicht. ,,Je hebt zeker wel begrepen waarom ik vanavond Grattus als eregast had uitgenodigd?'' vroeg hij.

Gajus knikte bevestigend. ,,Ik geloof het wel. U wilde toch weten of hij wil helpen om me een betrekking bij het stadsbestuur te bezorgen?''

,,Ik had inderdaad gehoopt dat je de kans zou krijgen je een beetje in te werken in de praktijk van de burgerlijke wetgeving en het overheidsbeleid, voordat je tot het leger zou toetreden.''

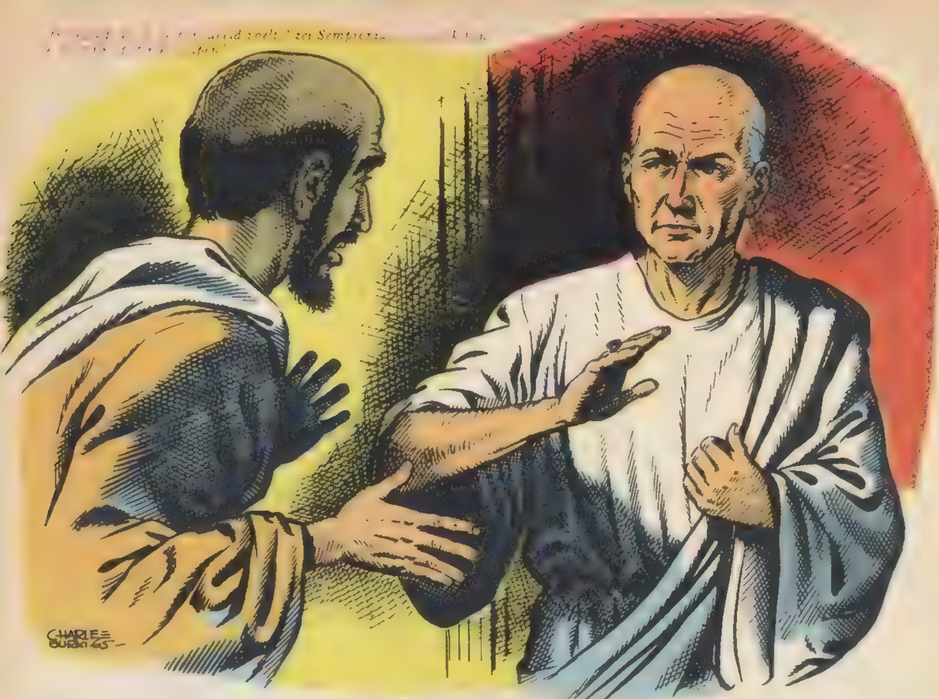
Gajus keek bezorgd zijn grootvader aan. ,,Wilt u daarmee zeggen dat er geen geschikte post open is en dat ik nog weer een jaar moet wachten?''

Sempronius schudde het hoofd. ,,Nee, dat is de moeilijkheid niet. Ik ben ervan overtuigd dat er makkelijk zo'n post zou zijn te vinden. Maar ik ben tot de slotsom gekomen dat die jouw neus voorbijgaat. Laat ik me nog wat duidelijker uitdrukken. Zoals de zaken staan, heeft het voor ons beiden geen enkele zin om langer in de stad te blijven. Ik heb daarom besloten dit huis te verlaten en voorlopig te gaan wonen in onze villa in Apulië. En jij moet je zo gauw mogelijk bij het leger melden.''

,,Maar ik weet nog niet eens zeker of ik daar wel terecht kan! De laatste vloot is al meer dan een week geleden naar Brittannië vertrokken en ik heb gehoord dat er voor de herfst geen enkel oorlogsschip meer uitvaart. Wat er nog terugkomt uit Gallië wordt in de haven opgelegd om van de winter te worden opgeknapt.''

Sempronius dacht een ogenblik na. ,,Er is een andere oplossing,'' zei hij toen. ,,Ik zal je de nodige papieren mee-

geven voor je oom in Sicilië. Voor hem is het een koud kunstje om ervoor te zorgen dat je daar wordt ingeschreven."

Gajus fronste het voorhoofd en stak pruilend zijn onderlip vooruit. ,,Dat zal er dan wel op neerkomen dat ik deel ga uitmaken van de hulptroepen," zei hij minachtend. ,,Is Grattus dan zo'n machtige vijand, dat we als hazen voor hem op de vlucht moeten slaan?" voegde hij er onzeker aan toe.

,,Grattus is niet de voornaamste vijand," antwoordde Sempronius grimmig. ,,Als we alleen met hem hadden te doen, hoefden we ons geen zorgen te maken. Maar hij heeft me een paar dingen verteld die te denken geven. In ieder geval is het het verstandigste dat we ons een tijdje uit Rome terugtrekken."

Gajus sprong opgewonden op. ,,U moet me vertellen wie dan wel onze ergste vijand is!" riep hij uit. ,,Zelfs als het de keizer zelf was. . ."

,,Die is het," antwoordde Sempronius kalm.

Dit nieuws kwam voor Gajus als een donderslag bij heldere hemel. Verstrooid ging hij weer op de rand van zijn bed zitten. Hij keek zijn grootvader aan met een blik waarin koppigheid en angst om de voorrang streden.

,,Staan we er zo slecht voor?" vroeg hij fluisterend.

,,Och, het kan best meevallen," luidde het antwoord. ,,Vespasianus weet nu eenmaal dat we hem niet hebben gesteund bij zijn aanspraken op het keizerschap. Het ligt voor de hand dat hij zijn vrienden en degenen die wel achter hem hebben gestaan, voorrang verleent bij het benoemen van nieuwe ambtenaren en leden van het bestuur. Tegelijkertijd laat hij degenen die hem verdacht voorkomen, in het oog houden. En daar zullen wij ook wel bij horen. Daarom is het het beste dat we voorlopig naar het platteland gaan verhuizen, in elk geval totdat hij het gevoel heeft gekregen dat hij stevig genoeg in het zadel zit."

,,Als deze moeilijkheden eenmaal uit de weg zijn geruimd, hoe staat het dan met mijn vooruitzichten om bij het twintigste legioen te worden geplaatst?" vroeg Gajus bezorgd.

Weer zweeg Sempronius enkele ogenblikken. Daarna zei hij: ,,Ik denk dat dat wel kan worden geregeld. En nu," zo besloot hij onverwachts, ,,is het tijd om naar bed te gaan en er een nachtje rustig over te slapen. Morgenochtend zullen we dan wel verder praten over de reis naar Sicilië."

Hij ging naar de deur. Bryn deed haastig een stap naar voren om het gordijn voor hem opzij te schuiven.

Toen de heer des huizes eenmaal was vertrokken, doofde Bryn de lampen langs de wanden. Daarna zond Gajus hem weg met de opdracht zich voor te bereiden op een drukke dag.

Toen hij zich eindelijk op zijn eigen bed had uitgestrekt, lag Bryn nog een hele tijd na te denken over de vraag wat de gevolgen van deze verrassende ontwikkeling voor hemzelf zouden kunnen zijn. Het zou hem een lief ding waard zijn geweest als hij overleg met Eddi had kunnen plegen. Zijn laatste gedachte voordat hij in slaap viel, was dat hij de volgende morgen extra-vroeg moest opstaan om te proberen zijn vriend nog voor het begin van het dagelijkse werk te spreken te krijgen. Maar hij had een zeer vermoeiende dag achter de rug en toen hij opstond, was iedereen al op de been.

Na het ontbijt wachtte hij in opdracht van Gajus in diens kamer totdat Sempronius klaar was met zijn eerste bezoekers. Dit duurde veel langer dan normaal, want toen de laatste gast was vertrokken, kwam Felix zijn meester aankondigen dat er in de voorhof nog een man stond te wachten die een klacht wilde indienen.

,,Iemand met een klacht?" vroeg Sempronius. ,,Hoe heet hij?"

,,Zijn naam is Servius Calvus. Hij is voddenkoopman van beroep en woont in het veemarktkwartier."

,,O, daar? Dan zal het wel een van mijn huurders zijn. Als zijn klacht betrekking heeft op de huur of op de een of andere reparatiekwestie, vertel hem dan maar dat hij zich tot mijn vertegenwoordiger moet wenden. Ik heb het druk. Ik begrijp trouwens niet waarom hij dat niet direct heeft gedaan."

,,Dat heeft hij me al duidelijk gemaakt, meester. Hij komt niet als huurder. Hij heeft op u gestemd bij de verkiezingen. Hij komt als vrij burger om een onderhoud aan te vragen met zijn senator."

Sempronius zuchtte en streek zijn toga glad. ,,Goed. Laat hem dan maar binnen."

Felix loodste de onderdanige koopman de spreekkamer binnen, waar de

man een diepe buiging maakte voor de patriciër, kennelijk met de bedoeling een goed voorbereide en uiterst vleiende redevoering af te steken. Maar de grijze senator vroeg hem dringend zijn relaas zo kort mogelijk te houden.

„Ik hoor dat u een klacht hebt," zei hij zakelijk. „Voor de dag ermee."

„Daar wilde ik juist over beginnen," zei Servius op enigszins verongelijkte toon. „Ze hebben mij een slaaf ontstolen. Hij is jong en sterk en het is een zeer ijverige werker. Ik ben maar een arm man en kan zo'n verlies niet dragen."

„Wat is er dan gebeurd?"

Servius legde hem uit dat hij een Britse slaaf had gekocht, die hij Eddius noemde. Hij had hem goed leren werken, zei hij, en dit had de aandacht getrokken van de beide aannemers van de overkant van de rivier. Ze hadden de slaaf voorgespiegeld dat hij het bij hen beter zou hebben en ze hadden hem alle mogelijke beloften gedaan. De Brit was onder de indruk gekomen van hun mooie verhalen en had net gedaan alsof hij ziek werd en op sterven lag. De jongen had er tenslotte zeer hulpeloos uit gezien en op dat ogenblik waren de aannemers komen opdagen om een bod op hem te doen. Servius had zijn slaaf verkocht voor een appel en een ei. „En nu," zo besloot hij bijna huilend, „laten die twee oplichters de jongen dagelijks het zwaarste werk doen. En de knaap is evenmin ziek als u en ik. Ik heb hem een paar maal gezien. Het is één brok gezondheid en kracht."

„Misschien was de slaaf echt ziek en is hij nu hersteld," opperde Sempronius.

„Hij was zo gezond als een vis," hield de koopman vol. „Ze hebben me erin laten lopen."

„Hoe weet u dat dan?"

„Omdat een van die twee broers erover heeft staan opscheppen tegen een vriend. Iemand die hun gesprek heeft afgeluisterd, heeft het me direct verteld. Daarna ben ik naar de houtopslagplaats gegaan en daar was de jongen vrolijk en wel aan het balken zagen. Ze hebben me erin laten lopen en nu lachen ze me in mijn gezicht uit."

„Ik begrijp dat je je benadeeld voelt," zei Sempronius, „maar ik kan je tot mijn spijt niet helpen. Met dit soort zaken bemoei ik me niet. Misschien kun je het geval beter aan een rechter voorleggen, maar ik geloof niet dat je daarmee veel zult opschieten. Je hebt je slaaf uit eigen vrije wil verkocht. Er is gehandeld in overeenstemming met de wet."

Servius knipperde nadenkend met zijn ogen. Tweemaal wilde hij weer het woord nemen, maar beide keren scheen hij zich te bedenken. Maar toen hij zag dat de senator het onderhoud als beëindigd beschouwde, raapte hij al zijn moed bij elkaar en zei: „U bent een zeer machtig man. Als u mijn zaak zou willen bepleiten, zouden ze vast en zeker naar u luisteren. Misschien zouden ze me zelfs mijn slaaf teruggeven en mij schadeloos stellen."

Sempronius fronste zijn wenkbrauwen, alsof hij op het punt stond in woede uit te barsten. „Ik zie niet in waarom ik tussenbeide zou moeten komen. Ik ben op geen enkele manier bij de geschiedenis betrokken."

„Neemt u me niet kwalijk, maar ik dacht nu juist dat dit wél het geval was," zei Servius sluw. „Een van uw slaven is met die andere bevriend. Dat is ook zo'n Britse barbaar. Ze hebben me verteld dat die bediende van u met mijn slaaf heeft staan praten, juist voordat hij zogenaamd ziek werd. En die twee zijn ook nog samen gezien sinds die beide aannemers dat trucje met mij hebben uitgehaald."

„Dat heeft er niets mee te maken," zei Sempronius kortaf.

„Dat weet ik nog zo net niet. Die bediende van u is bij mij in de winkel geweest om te vragen naar de verblijfplaats van mijn slaaf. En hij deed het daarbij voorkomen alsof hij in uw naam handelde."

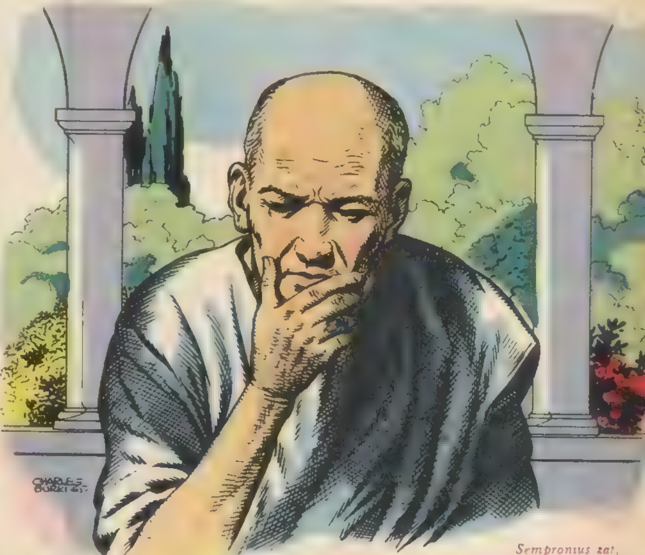
Met zijn waterige oogjes zag de voddenhandelaar tot zijn niet geringe voldoening dat het gezicht van de patriciër eerst verwondering en daarna twijfel weerspiegelde en hij was er als de kippen bij om daarvan gebruik te maken. „Het lijkt wel of iedereen heeft meegedaan aan deze samenzwering om mij van mijn slaaf te beroven," klaagde hij. „Daarbij hebben ze zelfs misbruik gemaakt van uw naam. Dat is juist de reden waarom ik eerst naar u toe kom, in plaats van me meteen tot een rechter te wenden. Ik dacht dat u liever niet in een schandaal zou willen worden betrokken."

Sempronius beduidde zijn bezoeker met een handgebaar dat deze kon gaan. „Goed," zei hij. „Nu weet ik er genoeg van. Zodra ik mijn beslissing heb genomen, zal ik je het laten weten. Eerst moet ik een paar inlichtingen inwinnen."

Met een vergenoegde grijns op het rimpelige gezicht ging Servius weg. Hij wist al bijna zeker dat hij zijn slaaf zou terugkrijgen. Welvarende patriciërs als Sempronius Maximus hielden er nu eenmaal niet van voor de rechtbank te verschijnen om getuigenis af te leggen. Wanneer ze bovendien tot de senaat behoorden, hadden ze er een hekel aan dat hun naam openlijk met een minder plezierig zaakje in verband werd gebracht.

Toen Felix de voddenkoopman had uitgelaten en naar zijn meester terugkeerde, vond hij deze, diep in gedachten verzonken, met de hand onder het hoofd aan een tafel zitten.

Zonder dat Servius het wist, had hij de patriciër ernstig van zijn stuk gebracht. Sempronius twijfelde er geen ogenblik aan dat hij, wanneer de zaak inderdaad voor de rechter kwam en wanneer hij als getuige moest optreden, daarmee in de ogen van heel Rome belachelijk zou zijn gemaakt. Dat was op zichzelf al erg genoeg. Maar het werd nog erger als het een senator betrof die zich de tegenwerking van de keizer op de hals had gehaald! Tenslotte werd het Sempronius duidelijk wat hem te doen stond.

Sempronius zat, diep in gedachten verzonken, met de hand onder het hoofd aan een tafel.

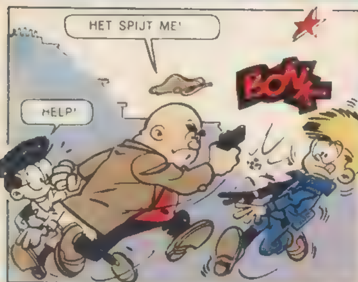
WORDT VERVOLGD

De club van vijf en de FORM

TIEN MINUTEN LATER

ULE 1000

Twee boeven ontvoeren de zoon van de bekende geleerde dokter Peritoon

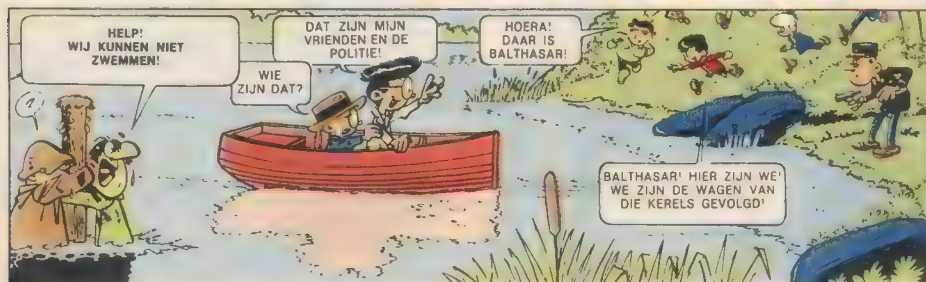

Wat is een tantaluskwelling en hoe komen we aan die uitdrukking?

Jan de Meer, Rijswijk

Tantalus is een figuur uit de Griekse mythologie. Hij was koning van Sipylos en gold als een zeer rijk man. Op een dag beledigde hij de goden door te snoepen van de nectar en ambrozijn, het voedsel van de goden. Oppergod Zeus strafte hem daarvoor en stuurde hem naar de onderwereld, de Hades. Tantalus stond daar tot aan zijn nek in een heldere beek, maar zo gauw hij zich bukte om water te drinken week het water terug en telkens als hij een van de vruchten wilde plukken, die vlak boven zijn hoofd hingen, bogen de takken terug, zodat hij er niet bij kon. Hij was op deze manier gedwongen om voortdurend honger en dorst te lijden. Van een tantaluskwelling spreken we als we iets bedoelen dat vlak onder ons bereik ligt, maar dat toch onbereikbaar voor ons blijft.

Kunt u mij iets vertellen over aardvarkens?

Tine Klein, Benthuizen

Het aardvarken leeft in Zuid-Afrika, maar vertoont zich niet vaak aan de mens, want het is erg schuw en blijft overdag in zijn hol. Het dier dankt zijn naam aan zijn lange, varkensachtige snuit. De oren doen eerder aan die van een ezel denken. De staart is tamelijk dik en het dier heeft, evenals andere miereneters, lange en scherpe klauwen. Het aardvarken verorbert mieren en termieten met behulp van zijn lange, kleverige tong.

Ik zou graag iets willen weten over ezels.

P. Peijs, Gilze

De ezels behoren tot de familie van de paardachtigen. Ze onderscheiden zich van de paarden door langere oorschelpen, een dikkere kop, korte manen, een pluim aan het eind van hun staart en het ontbreken van zwilwratten aan de achterpoten. De tamme ezels stammen waarschijnlijk af van de wilde ezels uit Azië of misschien van die uit Egypte en Abessinië. De kleur van hun huid is grijs of bruin. De tamme ezel is langzaam en bedachtzaam. Koppigheid vertoont een ezel praktisch alleen bij slechte behandeling. Het is een erg mak dier, dat vooral vroeger veel werd gebruikt als last- en trekdier. Ezels hebben een groot uithoudingsvermogen en kunnen ongeveer vijftien jaar oud worden.

Wat is een opossum?
Eduard Leunissen, Geleen

Zowel in Noord- als in Zuid-Amerika en Midden-Amerika komen opossums voor, vaak sterk uiteenlopend in vorm, grootte en kleur. De Noordamerikaanse opossum is ongeveer zo groot als een kat (vijftig centimeter) en heeft een staart die ruim zo lang is als het lichaam. Het dier heeft een pels van wit, wollig onderhaar en lange, grauwe dekharen. De voorpoten lijken op de handen van een mens, de achterpoten hebben een sterk ontwikkelde grote teen. De kale, met schubben bedekte staart dient om te grijpen en vast te houden; een opossum grijpt zich vaak met zijn staart aan een boomtak vast en slingert dan heen en weer. De Mexicaanse opossum lijkt veel op de Noordamerikaanse. De opossum is een oerwoudbewoner, die zich voedt met kleine zoogdiertjes, vogels en vogeleieren, hagedissen, insekten en wormen.

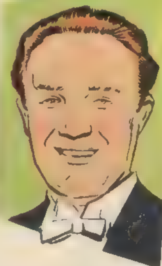
Opossums weten zich uitstekend te verdedigen tegenover hun vijanden. Als de nood het hoogst is gestegen, doen zij wat de Amerikanen noemen „to play possum": zij blijven dan voor dood liggen. Hierbij is geen sprake van listig overleg, maar van een onbewust geregelde houding. Het kan een redding betekenen uit een gevaarlijke situatie, omdat een plotseling bewegingloos dier door de aanvaller niet meer als prooi wordt gezien.

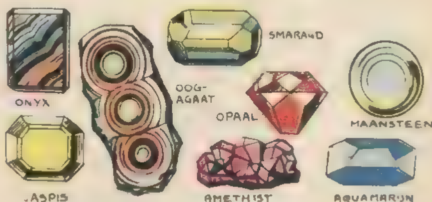
Wilt u mij iets vertellen over Pericles?
Eddy Lemmens, Hoboken, België

Pericles was een Atheens staatsman, die leefde van 493 tot 429 voor het begin van onze jaartelling. Zijn vader heette Xanthippus. In zijn jeugd kreeg hij onderwijs van Zeno van Elea, de toonkunstenaar Damon en de wijsgeer Anaxagoras. Nadat hij zich in verscheidene veldtochten had onderscheiden, trad hij in 469 als staatsman naar voren en wel als tegenstander van de partij van Cimon. Pericles kreeg de uitvoerende macht in buitenlandse en militaire aangelegenheden en had ook veel te zeggen in de financiën. Hij breidde de Griekse vloot uit en probeerde alle Grieken tot een eenheid te brengen. Athene maakte hij tot centrum van kunst en wetenschap en hij verrijkte de stad met vele prachtige gebouwen. Zijn laatste levensjaren werden verduisterd door de Peloponnesische oorlog. Hij had een goed krijgsplan opgesteld, maar het werd verijdeld door het uitbreken van de pest. In 430 werd hij niet tot bevelhebber herkozen en voor de mislukking van zijn krijgsplan werd hem een boete opgelegd. Maar in 429 herkoos het volk hem weer. Datzelfde jaar echter stierf hij zelf aan de pest.

Ik zou graag iets weten over Richard Tauber.
Peter Mulders, IJmuiden

Richard Tauber was een beroemde zanger van Oostenrijkse afkomst. Hij werd geboren op 16 mei 1892 te Linz en overleed in Londen op 8 januari 1948. Hij studeerde zang aan het conservatorium in Frankfurt am Main en trad voor het eerst op in Chemnitz. Hij oogstte zo'n overweldigend succes dat hij nog datzelfde jaar werd geëngageerd door de Hofopera te Dresden. Vanaf 1915 trad hij ook op in Berlijn, Wenen en München en kreeg hij vooral bekendheid door zijn optreden in opera's van Mozart. Later wijdde hij zich steeds meer aan de operette en kreeg ook op dit terrein internationale bekendheid. In 1938 ging hij naar Londen en in 1940 werd hij Brits staatsburger. Richard Tauber componeerde zelf de zangspelen „Der singende Traum" (1934) en „Old Chelsea" (1943), alsook enkele liederen en filmmuziek. Hij zong ook veel voor de grammofoonplaat. Hij was de eerste die de zogenaamde multirecording toepaste; hij zong namelijk op de plaat duetten met zichzelf. Tauber genoot ook nog bekendheid als Schubertzanger. Een bekend boek over Richard Tauber is geschreven door zijn vrouw, D. Napier-Tauber. Verder bestaat er een biografie over de zanger van de hand van H. Ludwigg. Richard Taubers eigenlijke naam luidde Ernst Seiffert.

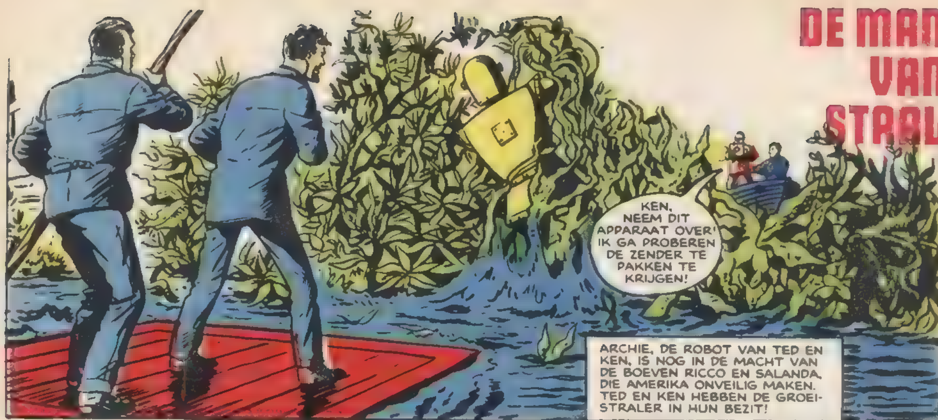

Weet u soms welke edelstenen bij welke maand horen?
A. G. Spijkerman, Brunssum

21 maart-19 april RAM — amethist
19 april-23 mei STIER — smaragd en mosagaat
23 mei-22 juni TWEELING — beril en agaat
22 juni-23 juli KREEFT — onyx
23 juli-23 augustus LEEUW — aquamarijn
23 augustus-22 september MAAGD — jaspis
22 september-23 oktober WEEGSCHAAL — aquamarijn
23 oktober-22 november SCHORPIOEN — jaspis
22 november-22 dec. BOOGSCHUTTER — karbonkel
22 december-21 januari STEENBOK — maansteen
21 januari-19 februari WATERMAN — opaal
19 februari-21 maart VISSEN — maansteen

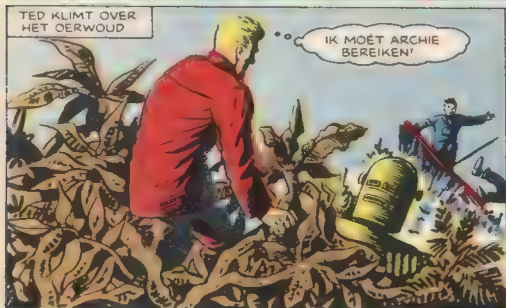
DE MAN VAN STAAL

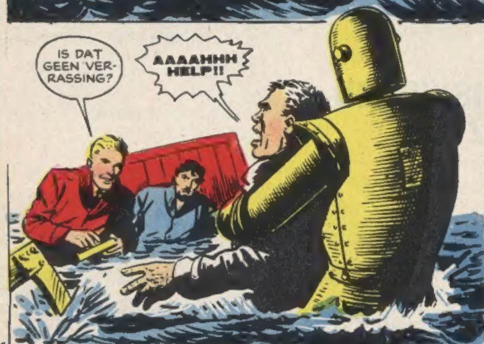

GRIJP HEM, RICCO!

TED ZET DE ZENDER OM SALANDA'S NEK IN WERKING...
DAT ZAL JE BE-ROUWEN!
WELNEE! KIJK MAAR ACH-TER JE!

IS DAT GEEN VER-RASSING?
AAAAHHH HELP!!

EEN MACHTIG GEZICHT, VIND JE NIET?
TEGEN ARCHIE KUNNEN ZE NIET OP!

DAN KOMT DE POLITIE.
NEEM ZE MAAR GAUW MEE EN STOP ZE GOED VER WEG!
DEZE SPULLEN ZIJN VAN DE PROFESSOR!
POLITIE

LATER OP DE PLAATS VAN DE RAMP...
NEE, ARCHIE, DE MOL ZIT DAAR NIET ONDER!
HIJ IS NERGENS TE ZIEN!

MAAK JE GEEN ZORGEN. WAARSCHIJNLIJK IS HIJ MEEGEZOGEN NAAR ZEE.
DAN ZIT ONS WERK ER WEER OP!

DE MOL RUST ERGENS OP DE BODEM VAN DE OCEAAN, WAAR HIJ VOOR NIE-MAND MEER EEN GEVAAR VORMT...

OPLOSSINGEN VAN DE PUZZELS UIT HET VORIGE NUMMER

IJ-puzzel

IJ	Z	E	R	E	R	T	S
B	IJ	E	N	K	O	R	F
S	T	IJ	L	L	O	O	S
I	N	L	IJ	S	T	E	N
O	P	S	N	IJ	D	E	R
O	V	E	R	Z	IJ	D	E
O	N	D	E	R	W	IJ	S
L	E	K	K	E	R	N	IJ

Raadsel

EEN LUCIFER

Kruiswoordpuzzel

S	.	H	.	S	L	O	E	D	A	M
T	R	O	P	P	O	.	R	.	.	O
A	.	L	.	O	L	I	E	V	A	T
F	.	L	I	N	A	.	P	.	.	I
.	R	A	T	S	.	R	O	K	J	E
K	A	N	T	.	.	.	O	N	A	F
A	D	D	E	R	.	T	R	O	S	.
P	.	.	R	.	R	A	T	O	.	B
P	R	E	S	S	E	N	.	P	.	O
E	.	.	U	.	E	K	S	T	E	R
R	O	L	M	O	P	S	.	E	.	G

Voorzetraadsel

1 *B*UITEN
2 *R*AKKER
3 *O*VERGAAN
4 *M*ANGEL
5 *T*ROMMEL
6 *O*PLETTEN
7 *L*INNEN

De schuin gedrukte letters vormen het woord: BROMTOL.

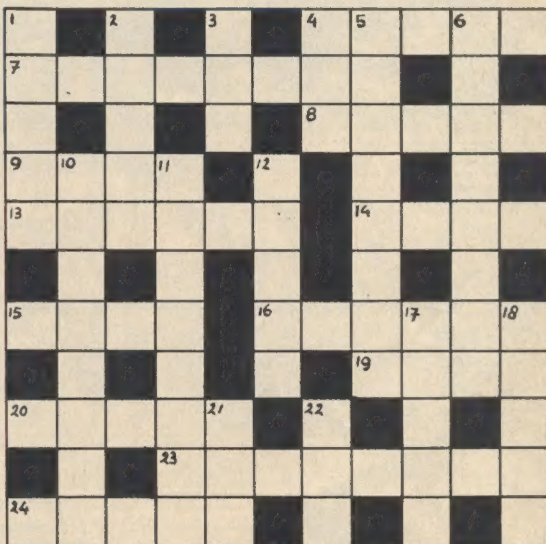

KRUISWOORD-PUZZEL

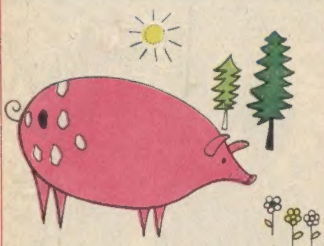
Horizontaal:

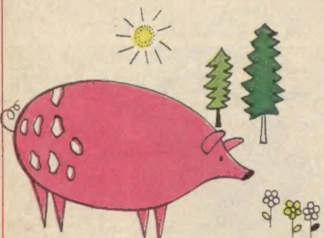
4 Jongensnaam
7 Keukengerei
8 In water levende lage diersoort
9 Voorbij
13 Japanse sport
14 Landbouwwerktuig
15 Zijkant
16 Plant
19 Meisjesnaam
20 Dier
23 Het geheel van voorgeschreven kerkelijke handelingen
24 Opschudding

Verticaal:

1 Schim
2 Deel van een schip
3 Mal
4 Dier
5 Helper van een metselaar
6 Handelingen die de natuurkracht te boven gaan
10 Vrije tijd
11 Puzzels
12 Gebergte in Rusland
17 Rivier in Nederland
18 Strelen
21 Meisjesnaam
22 Vaas

ZOEK DE VERSCHILLEN

In deze twee tekeningen zitten een aantal verschillen. Wie kan er minstens tien vinden?

Alona Wildebras

Voor Nederland: Redactie en administratie: Nassaulaan 51, Haarlem. Abonnementsprijs: 25 cent. Losse nummers: 35 cent.
Voor België adres: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 36, Antwerpen. Prijs: 5 frank.
Bij betaling van abonnementsgeld: postrekening 682400 t.n.v. Sjors van de Rebellenclub, Haarlem. A.u.b. vermelden: abonnement per post of per bezorger.

